

Kongregácia Dcér Božskej Lásky na Slovensku

Provincia Sedembolestnej Panny Márie

Sr. M. Vincencia (Antónia) Varčeková, FDC

Narodená: 31. 12. 1911 Horné Srnie, okr. Trenčín
Vstup: 18. 10. 1936 Trnava
Obliečka: 28. 08. 1937 Spišská Sobota – Poprad
Prvé sľuby: 28. 08. 1939 Spišská Sobota – Poprad
Večné sľuby: 28. 08. 1946 Spišská Sobota – Poprad
Zomrela: 15. 10. 1988 Rúbaň

Narodila sa v Hornom Srní z chudobných rodičov otec Martin a matka Alžbeta rod. Štefánková. Bolo ich šesť detí. Antónia už od malička túžila po rehoľnom živote, ale nevedela ako sa dostať do kláštora. Aby sa jej túžba splnila, každý večer sa modlila kolenačky sv. ruženec pri posteli .

18. októbra 1936 vstúpila do našej rehole v Trnave. Pán si ju vyvolil za nástroj záchranu pre úbohé duše hriešnikov, aby ich bolestnou cestou vykupovala a prinášala dobro pre Kongregáciu a sv. Cirkev. Do roku 1950 pracovala v jedálni Marianskeho ústavu v provinciálnom dome v Trnave, kde sme sa starali o siroty.

29. augusta 1950, po zrušení kláštorov totalitným režimom, bola spolu so sestrami násilne vyvezená do sústredovacieho kláštora v Ivanke pri Nitre . 12.10.1951 vyviezli sestry na ťažké práce do textilných tovární v Česku. Sestru Vincenciu Matka provinciálna ponechala na Slovensku, lebo bola chorá. Ostala v charitnom dome v Ivanke pri Nitre a bola pridelená k domácim prácam. Pôsobila v Charitných domovoch Hronský Beňadik, Jasov, Sládečkovce a od 4. októbra 1969 v Rúbani pri Nových Zámkoch. Charitný domov v Rúbani bol určený štátom pre našu rehoľu a mohli tu bývať sestry choré, poberajúce sociálny dôchodok a dôchodkyne, ktoré už nemohli pracovať.

Vyžarovala z nej úcta a láska k predstaveným a spolusestrám. Pestovala hlboký duchovný život. Žila čnostne a zbožne, lebo jej láska bola zakorenená v Kristovi. Utrpením sa stravovala v službe Božej. To bol jej apoštolát. S trpiacim Ježišom prijímala vôľu Božiu, aby bola hodná jeho lásky. Trpezlivo znášala údel choroby, ktorým ju Pán stále navštevoval. Takpovediac bola mučenicou telesného utrpenia a bolesti.

Dúfame, že Matka Božia, najväčšia pomocníčka duší v očistci, priviedla ju čím skôr pred trón Boží. Ružencom si vymodlila povolanie, v ružencovom mesiaci prišla do rehole a v ružencovom mesiaci si ju Pán povolal do večnosti. Bola zaopatrená sviatosťami chorých a za modlitieb sestier prekročila prah večnosti.

Sestry, čo sa pri nej modlili položili je otázku, čo povie Pánu Ježišovi, keď ta príde. Odvetila: „Poviem mu, že ho Dcéry Božskej Lásky pozdravujú a taktiež aj Matku Františku.“

V mariánskom roku si Matka Božia povolala viaceré sestry z našej slovenskej provincie do nebeskej vlasti.

Rodina jej prišla na pohreb vo veľkom počte. S vierou a nádejou v Božiu lásku prosíme o modlitbu za ňu. R.I.P.